

голѣмо; въ прѣвый случай шемь направишь записваніе въ Главнѣ-
 тѣ Книгѣ подобно из онова записваніе на кое-то сѣ случи по-
 грѣшка-та, и кое-то записваніе издрѣжава закоравино-то количе-
 ство; въ второй случай поправленіе-то ще стане наопако (*anti-*
сѣрѣфос), сирѣчь ако по-вече-то е въ задлаженіе, шемь
 забѣлѣжимъ по-вече-то количество из едно записваніе въ
 увѣрителнѣ-тѣ странѣ, и на опако: ако по-вече-то е въ у-
 вѣрителнѣ-тѣ странѣ; така ще сѣ уравни погрѣшка-та, и уни-
 чтожи послѣдствіе-то отъ по-вече-то на количество-то.

Ако прѣнимъ въ нѣкожъ смѣткѣ едно количество, кое-то
 принадлежи на другѣ смѣткѣ, за да поправимъ трѣбва прѣво да
 отрѣчемъ чаѣна въ смѣткѣ-тѣ, гдѣ-то погрѣшно сѣ забѣлѣ-
 жи, из едно записваніе нагрѣща на исто-то количество, и отпослѣ
 шемь го запишемъ въ приличнѣ-тѣ смѣткѣ, сирѣчь ако погрѣ-
 шено-то записваніе е едно задлаженіе, шемь увѣримъ из исто-то
 количество смѣткѣ-тѣ, гдѣ-то погрѣшно сѣ забѣлѣжи, и шемь
 задлажимъ онѣжъ смѣткѣ гдѣ-то наистинѣ трѣбваше да сѣ
 запише, ако ли бѣше едно увѣреніе, шемь задлажимъ смѣткѣ-
 тѣ, коѣ-то погрѣшно увѣрихме и шемь увѣримъ онѣжъ смѣ-
 ткѣ, коѣ-то трѣбваше да сѣ увѣри. Винчѣ-ты тыѣ работы пра-
 вимъ безъ да сѣчинявали чаѣна въ дневнѣ-тѣ Книгѣ.

Отъ предизложены-ты описаніѣ разумѣвасѣ, че поправки-ти
 на погрѣшены-ты въ Главнѣ-тѣ Книгѣ праватѣ безъ да сѣ у-
 помане за тѣхъ въ дневнѣ-тѣ Книгѣ, а това става зачѣ-то
 Главна-та Книга не е друго нѣчто, освѣтъ Изводъ отъ дневнѣ-
 тѣ Книгѣ; что-то погрѣшки-ти кон-то сѣ пѣхнахъ въ нѣжъ,
 не имѣтъ никако вѣданіе вѣху дневнѣ-тѣ книгѣ; заради нѣжъ-
 тѣ причинѣ всѣѣ погрѣшка въ дневнѣ-тѣ Книгѣ поправявасѣ
 из испослѣшній чаѣна, кой-то сѣ прѣноси въ Главнѣ-тѣ Книгѣ.

Писатели-ти погрѣшки можѣтъ да сѣ случѣтъ и въ другѣ
 случаѣ освѣтъ коѣко-то казахме, из намирваніе-то на погрѣшка